

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 36Pc/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122212916
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7122212916.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v konaní navrhovateľky: A. B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom D. X, XXX XX B., zastúpená JUDr. Slavomírou Husztyovou, advokátkou, Za amfiteátrom 10, 040 01 Košice, proti osobe povinnej: E. C. F., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX G., o určenie príspevku na výživu nevydatej matke

rozhodol:

I. Povinná osoba E. C. F. je povinná prispievať na výživu navrhovateľke sumou 110 EUR mesačne od 5. 8. 2022 do 5. 1. 2023.

II. V prevyšujúcej časti výšky príspevku na výživu nevydatej matky návrh zamietam.

III. Dlhý príspevok za obdobie od 5. 8. 2022 do 5. 1. 2023 vo výške 550 EUR je povinná osoba E. C. F. povinná zaplatiť navrhovateľke, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Povinná osoba je povinná zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 33 EUR, na účet Mestského súdu Košice, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiaden s účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 13.12.2022 žiadala, aby osoba povinná bola zaviazaná k povinnosti zaplatiť jej sumu 750 EUR titulom príspevku na úhradu jej výživy za obdobie od 5.8.2022 do 5.1.2023, t. j. mesačne v sume 150 EUR.

2. Návrh odôvodnila tým, že s odporcom sú rodičmi maloletého dieťaťa H. F., nar. 5. 1. 2021 pochádzajúceho z ich nemanželského vzťahu. S osobou povinnou sa poznajú od novembra 2019 a v období od polovice marca 2020 do polovice júna 2020, t. j. počas vládnych protipandemických opatrení a v čase letných prázdnin roku 2020 žili v spoločnej domácnosti v jeho byte na adrese C. XX I. G. a to aj s jej synom C. J., nar. XX.X.XXXX pochádzajúcim z jej predchádzajúceho vzťahu. V septembri 2020 sa so synom C. vrátila naspäť do Košíc z dôvodu plnenia jeho povinnej školskej dochádzky prezenčnou formou. Od októbra 2020 bola práceneschopná z dôvodu rizikového tehotenstva. Ku dňu 5. 8. 2022 došlo k ukončeniu ich vzťahu. Od 1. 10. 2022 bola práceneschopná z dôvodu rizikového tehotenstva. V období od októbra 2019 do septembra 2020 pracovala v Univerzitnej nemocnici L.P. Košice, kde dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške 1.293,11 EUR. Popri tom otec maloletého C. jej prispieval na jeho výživu sumou 150 EUR mesačne a poberala na neho aj rodinné prídavky 25,50 EUR. Uviedla, že v súčasnosti je jej jediným príjmom rodičovský príspevok v sume 383,80 EUR a prídavky na maloleté deti spolu v sume 60 EUR. Povinná osoba ako otec maloletého H. sa podieľal na jeho výžive za mesiace september, október, november 2022 jednorázovou platbou v sume 150 EUR

a maloletému C. na výživné prispieva jeho otec v rozsahu 220 EUR mesačne. Dodala, že jej celkový mesačný príjem za uvedené obdobie v priemere činil 713,80 EUR, čo predstavuje o 754,81 EUR menej, ako bol jej príjem pred práceneschopnosťou v súvislosti s jej tehotenstvom a pred pôrodom. Z takto zníženého príjmu nedokázala pokryť všetky náklady nielen na maloleté deti, ale aj na svoje životné potreby, pričom jej finančne vypomáhali jej rodičia. Uviedla, že býva v 2-izbovom byte v B. K. D. X, ktorý je v jej vlastníctve spolu s maloletými deťmi. Vyšpecifikovala náklady v súvislosti s bývaním na sumu 172,15 EUR mesačne, platbu internetu a TV mesačne na sumu 44,94 EUR, platbu za mobilný telefón 16 EUR mesačne. Spláca hypotekárny úver, ktorý bo použitý na účel kúpy bytu, v ktorom s maloletými deťmi býva, a to vo výške 273,84 EUR. Okrem týchto nákladov platí ešte životnú poisťku v sume 176,50 EUR štvrťročne, poistenie, ktoré bolo podmienkou banky pre poskytnutie hypotekárneho úveru, vo výške 74,20 EUR ročne, daň z nehnuteľnosti predstavuje sumu 57,95 EUR ročne, odvoz odpadu sumu 99,52 EUR ročne. Tiež uhradza za poistenie maloletého C. sumu 75,40 štvrťročne. Teda na všetky tieto nutné výdavky vynaloží v priemere sumu 614,05 EUR mesačne. Na stravu sumu 250 EUR, vitamíny a lieky ju vyjdú najmenej 40 EUR, hygiena 50 EUR, cestovné 10 EUR, ošatenie a obuv cca 70 EUR. Maloletý C. navštevuje 5. ročník Základnej školy D. XX I. B., pričom pravidelne platí za jeho stranu v školskej jedálni vo výške 26 EUR, jeho stravovanie doma stojí približne 10 EUR denne, nákup vitamínov 15 EUR, cestovné 5 EUR, úhrada basketbalového krúžku 20 EUR. Na stravu maloletého H. mesačne vynaloží najmenej sumu 220 EUR, na oblečenie a obuv najmenej 70 EUR mesačne, na plienky 70 EUR a na hygiena 25 EUR. Uviedla, že osoba povinná je v rozvodovom konaní od roku 2019 s jeho manželkou, s ktorou má dcéru L.. Dodala, že podľa jej informácii maloletá L. bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Osoba povinná pracuje ako projektový manažér v Tatravagónke a.s. Poprad s čistým mesačným príjmom cca 1.200 EUR a nad rámec toho zamestnávateľ poskytuje peňažné plnenia pri príležitosti obdobia letných dovolení, vianočných sviatkov a štvrťročné odmeny. Na dcéru poberá rodinné prídavky a uplatňuje si na ňu daňový bonus. Akcentovala, že jej životná úroveň v dôsledku práceneschopnosti v súvislosti s jej tehotenstvom a pôrodom klesla oproti pôvodnej. V období od narodenia maloletého H. do ukončenia vzťahu s jeho otcom - osobou povinnou, sa osoba povinná aspoň minimálne podieľala na vyrovnaní poklesu jej životnej úrovne, aj keď nie dostatočne. Uviedla, že návrhom si uplatňuje nárok na príspevok na výživu nevydatej matky za obdobie od skončenia vzťahu s ním, t. j. od 5. 8. 2022 do dovŕšenia veku 2 rokov maloletého H., t. j. do dňa 5. 1. 2023 v sume 150 EUR mesačne.

3. Povinná osoba sa k podanému návrhu vyjadrila písomne podaním došlým súdu dňa 3. 2. 2023, v ktorom uviedol, že s navrhovateľkou žili striedavo v spoločnej domácnosti buď v Poprade alebo v Košiciach asi od februára 2020. Tvrdil, že počas tehotenstva jej navrhol bývanie v Poprade, aby jej mohol byť čo najviac nápomocný, pretože dochádzanie do Košíc bolo pre neho tak časovo, ako aj finančne náročné. Tvrdil, že navrhovateľka uvedené odmietla z dôvodu, aby bola v blízkosti svojej mamy a kamarátov, pričom túto jej voľbu rešpektoval. Dôvodil, že po narodení maloletého H. sa o neho staral rovnakou mierou ako navrhovateľka v čase, keď boli spolu, čo bolo cez víkend a cez týždeň podľa možnosti. Tvrdil, že od augusta 2022 do januára 2023 jej vyplatil sumu vo výške 500 EUR, ktorá zodpovedá jeho finančným možnostiam, keďže už má jednu vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru z prvého manželstva. Okrem toho v tomto období priniesol nejaké oblečenie pre maloletého H. a nakúpil jej potraviny. Uviedol že výdavky navrhovateľky na maloletého C. nepatria medzi výdavky, na ktorých by sa mal podieľať. Dodal, že jeho mesačný príjem je 1.200 EUR netto, pričom osobné odmeny a prémie nie sú nárokovateľnou zložkou mzdy a závisia od dosiahnutých finančných výsledkov spoločnosti, v ktorej pracuje. Výšku mesačných výdavkov špecifikoval nasledovne: hypotéka 164,07 EUR, inkaso 120 EUR, plyn a elektrina 55 EUR, strava 250 EUR, TV, internet a mobil 68,64 EUR, životné poistenie 34,58 EUR, úrazové poistenie 25,89 EUR štvrťročne, hygiena a ošatenie 100 EUR, PZP motorového vozidla 135 EUR ročne. Tiež vyšpecifikoval výdavky na maloletú dcéru nasledovne: materská škôlka 46 EUR mesačne, strava 150 EUR mesačne, oblečenie 70 EUR mesačne, nákup vitamínov a liekov 50 EUR mesačne, tenisový krúžok 50 EUR mesačne. Dodal, že matka jeho dcéry jej na škôlku, stravu a ani krúžky žiadnym spôsobom neprispieva. Dodal, že v jeho schopnostiach a možnostiach je požadovaným titulom navrhovateľkou jej platiť mesačne sumu 70 EUR a dodal, že túto sumu v období od augusta 2022 do januára 2023 aj navrhovateľke vyplatil. Z tohto dôvodu žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

4. Navrhovateľka v replike zo dňa 28. 2. 2023 uviedla, že nepopiera, že osoba povinná poukázala na jej účet v období od 10.8.2022 do 25.1.2023 spolu sumu 500 EUR, avšak v žiadnom prípade sa nejednalo o príspevok na jej výživu. Platby osoba povinná vykonala dňa 10. 8. 2022 v sume 200 EUR,

dňa 19.8.2022 v sume 50 EUR, dňa 14.10.2022 v sume 150 EUR a dňa 25.1.2023 v sume 100 EUR ako úhradu výživného na maloletého H.. Túto skutočnosť uviedla aj v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16P/65/2022, ktorá mala by byť zohľadnená pri určení výšky dlžného výživného otcovi voči maloletému H. za rozhodné obdobie. Dodala, že od osoby povinnej týmto návrhom nežiada výživné na maloletého C. z jej predchádzajúceho vzťahu. Namietla dôkazy predložené osobou povinnou o výške jeho nutných výdavkov majúc za to, že tento predložil neúplné informácie Prima banky Slovensko, a.s. o zadaní trvalých príkazov, jeden príkaz v sume 34,58 mesačne s dátumom prvej úhrady 12.8.2019, druhý v sume 25,89 EUR štvrťročne s dátumom prvej úhrady 12. 10. 2019, teda obidva príkazy z obdobia, ktoré sú vo vzťahu k jej nároku právne irelevantné. Namietla aj dôkaz o pohyboch na nešpecifikovanom účte za obdobie od 1. 3. 2022 do 9. 5. 2022 spolu v sume 311,35 EUR za nákupy a výber hotovosti v Košiciach, ktoré nepreukazujú na aké účely boli tieto prostriedky vynaložené. Dodala, že pre účely tohto konania, uvedené nemá zásadný význam, pretože si voči osobe povinnej neuplatňuje príspevok na výživu nevydatej matky za obdobie uvedené na týchto dôkazoch, ale žiada príspevok na jej výživu až za obdobie od 5. 8. 2022 do 5. 1. 2023. Pokiaľ osoba povinná predložila dôkazy o jeho aktuálnych výdavkoch, ktoré vzhľadom na nárast cien v roku 2023 môžu byť vyššie, ako boli jeho výdavky v posudzovanom období, poukazujúc na predpis mesačných záloh správcu bytového domu zo dňa 24. 1. 2023 platný od 1. 2. 2023, listinu vedúcej školskej jedálne zo dňa 29. 12. 2022 o zvýšení poplatkov za stravné v meste Poprad od 1. 1. 2023, tieto sa netýkajú rozhodného obdobia.

5. K replike navrhovateľky zaujala stanovisko osoba povinná písomným podaním zo dňa 15. 3. 2023, v ktorom uviedol, že v rozhodnom období sa podieľal na jej výžive a taktiež sa podieľal aj na výžive maloletého H.. Namietol výšku mesačných výdavkov na oblečenie a obuv v sume 70 EUR v priemere mesačne pre maloletého H.. Uviedol, že navrhovateľka s ním otehotnela dobrovoľne a obaja si boli vedomí toho, že po narodení dieťaťa sa štandard obidvoch rodičov zníži. Akcentoval, že je preto neopodstatnené, aby navrhovateľka porovnávala svoj štandard pred a po narodení maloletého H.. Aj jemu sa takisto znížil štandard, pretože síce chodil do práce, ale finančne sa staral o spoločnú domácnosť, v ktorej žili striedavo v Košiciach a v Poprade. Tvrdil, že počas roka 2022 navrhovateľke prispel celkovo sumou 5.544 EUR, čo predstavuje 462 EUR mesačne, čo je oveľa viac ako navrhovateľka požaduje vo svojom návrhu. Tvrdil, že v dôsledku vyššie uvedených zvýšených výdavkov po narodení maloletého H. klesol jeho čistý príjem na 738 EUR zo sumy 1.200 EUR (1.200- 462 EUR), čo je ešte menej ako bol celkový príjem navrhovateľky, ktorý činil v priemere 754,81 EUR = celkový príjem matky podľa jej vyjadrenia + 462 EUR = 1.216,81. Dodal, že má ešte jednu vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru z prvého manželstva, ktorú má v striedavej osobnej starostlivosti a navyše podieľa sa na jej výživnom vo výške 120 EUR. Mal za to, že súd by mal prihliadať na preukázateľné výdavky a na ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Návrh navrhovateľky považoval za neodôvodnený, pretože jej aj počas tehotenstva, aj po pôrode a aj po ich rozchode zabezpečil primeranú životnú úroveň v rámci svojich finančných možností.

6. Z rozsudku Mestského súdu Košice sp. zn. 12P/24/2023 zo dňa 13. 6. 2023 v konaní o výživnom na maloletého H. F., nar. 5. 1. 2021 súd neprávoplatne rozhodol tak, že otec – osoba povinná je povinný prispievať na jeho výživu sumou 200 EUR mesačne vopred k rukám matky – navrhovateľky, vždy do 15 dňa v mesiaci, a to od 14. 9. 2022 do 31. 5. 2023 a od 1. 6. 2023 sumou 220 EUR mesačne do budúcnosti. Dlžné výživné za obdobie od 14. 9. 2022 do 31. 5. 2023 vo výške 1.000 EUR bol otec maloletého zaviazaný zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že po ich rozchode v mesiaci august 2022 osoba povinná matke maloletého, t. j. navrhovateľke poslal sumu spolu 300 EUR titulom výživného na mesiace august a september. Uvedené potvrdil aj samotný otec maloletého, t. j. osoba povinná a vo svojej výpovedi vysvetlil, že v auguste 2022 navrhovateľke zaslal na účet sumu 300 EUR s tým, že suma 150 EUR bola titulom výživného na maloletého na mesiac august 2022 a suma 150 EUR titulom výživného za mesiac september 2022. Tiež bolo zistené, a to zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, že navrhovateľka poberala rodičovský príspevok na maloletého od 1. 9. 2021 do trvania podmienok mesačne vo výške 412,60 EUR a zároveň poberala prídavky na maloletého C. J., nar. XX. X. XXXX a na maloletého H. F., nar. 5. 1. 2021 mesačne vo výške 120 EUR. Z potvrdenia príjmu zamestnanca vyplynulo, že priemerný čistý mesačný príjem osoby povinnej na obdobie od 01/2022 do 02/2023 je 1.543,29 EUR. Osoba povinná tiež vyčíslila svoje mesačné výdavky a tieto sa týkajú aj rozhodného obdobia, ktoré je predmetom tohto konania, nasledovne: platba hypotéky 164 EUR, inkaso 120 EUR, plyn a elektrina 55 EUR, strava 250 EUR, TV a internet 30 EUR, hygiena 50 EUR, telefón 30 EUR, životné poistenie 40 EUR, hygienické pomôcky

a ošatenie 100 EUR. Tiež vyčíslil výdavky na maloletú dcéru z predchádzajúceho vzťahu spolu vo výške 315 EUR, ktoré pozostávajú z platby na MŠ vo výške 65 EUR, strava 150 EUR a nákup oblečenia 100 EUR. Vo veci starostlivosti súdu o maloletého bolo dokazovanie zamerané aj na majetkové pomery na strane otca, t. j. osoby povinnej a bolo zistené, že jeho priemerný mesačný čistý príjem predstavoval sumu 1.543,29 EUR, pričom tento uviedol, že jeho výdavky predstavujú sumu 1.995 EUR mesačne, a teda tieto prevyšujú jeho príjmy. Osoba povinná k uvedenému zisteniu dôvodila, že uvedený rozdiel hradí z finančnej pomoci rodičov a zo svojich úspor. Súd mal zato, že osoba povinná má mesačne k dispozícii takmer 2.000 EUR a tiež dôvodil, že jeho iná vyživovacia povinnosť nemôže byť na ujmu maloletému H. poukazujúc na jeho výpoveď, kde tvrdil, že mesačne vynaloží v súvislosti so starostlivosťou o dcéru 400 – 500 EUR, pričom túto má v striedavej osobnej starostlivosti. Keďže súd zaviazal otca na výživné v sume 200 EUR za obdobie od 14.9.2022 do 31. 5. 2023, vzniklo mu dlžné výživné vo výške 1.000 EUR, a to za 8 mesiacov, od októbra 2022 do mája 2023 po 200 EUR. Súd tiež pri určení dlžného výživného sa vysporiadať aj rozdielnymi tvrdeniami rodičov maloletého H. vo vzťahu k úhradám výživného za rozhodné obdobie, t. j. odo dňa podania návrhu (14. 9. 2022) do 31.5.2023, keď otec maloletého tvrdil, že v mesiaci august 2022 poskytol matke výživné na maloletého aj na mesiac september 2022. Matka maloletého tvrdenie rozporovala a uviedla, že prijaté plnenie považuje za výživné na mesiac august 2022. Súd dospel k záveru, že nemal za preukázané, že predmetné plnenie zo strany osoby povinnej ako otca maloletého H. sa vzťahovalo na výživné za mesiac september 2022. Vychádzajúc z výpisu z účtu navrhovateľky mal naopak za preukázané, že osoba povinná v rozhodnom období poskytla peňažné prostriedky na výživu maloletého vo výške 700 EUR a túto sumu zohľadnil pri určovaní dlžného výživného.

7. Predmetom tohto konania je príspevok na úhradu výživy nevydatej matky.

8. Podľa ust. § 74 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

9. Na rozdiel od výživného pre dieťa, účelom príspevku na výživu nevydatej matke nie je vyrovnanie životnej úrovne s otcom dieťaťa, ale s pôvodnou životnou úrovňou samotnej matky pred tehotenstvom a po pôrode. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca dieťaťa pri určení výšky tohto príspevku je potrebné skúmať v rozsahu jeho spôsobilosti vyrovnať túto zníženú životnú úroveň matky (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. 11. 2019 sp. zn. 1 Cdo 185/2018).

11. V prípade príspevku na výživu nevydatej matky ide o mesačne sa opakujúcu dávku výživného, ktorou je otec dieťaťa povinný prispievať nevydatej matke najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu na jej výživu. Vyživovacia povinnosť je teda časovo obmedzená na 2 roky, pričom jej začiatok možno určiť najskôr dňom, kedy nevydatej matke klesli po prvýkrát príjmy v dôsledku tehotenstva. Najneskôr však táto vyživovacia povinnosť vznikne dňom pôrodu. Podmienkou priznania tohto príspevku je skutočnosť, že v dôsledku tehotenstva a pôrodu došlo na strane nevydatej matky k zníženiu príjmov. Výška príspevkov je daná primeranosťou, čo značí, že výživné by malo vyrovnávať zníženú životnú úroveň matky v čase tehotenstva a po pôrode s jej životnou úrovňou pred tehotenstvom. Súd zisťuje konkrétne náklady a potreby matky o zákone hľadiska pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného, potencialitu príjmov, súlad s dobrými mravmi).

12. Navrhovateľka sa domáhala nároku titulom príspevku na úhradu jej výživy od 5.8.2022, t. j. od dátumu, kedy prestala zdieľať spoločnú domácnosť s otcom maloletého H. a to do dovŕšenia 2 rokov maloletého H., t. j. do 5. 1. 2023 a žiadala mesačne sumu 150 EUR.

13. Je nepochybné, že osoba povinná je otcom maloletého H. F., nar. X.X.XXXX, a teda je pasívne vecne legitimovaný. Navrhovateľka je nevydatou matkou maloletého a svedčí jej aktívna vecná legitimácia.

14. Z listinných dôkazov je nepochybné, že navrhovateľka pred tehotenstvom a pôrodom pracovala u zamestnávateľa Univerzitná nemocnica L. P. Košice, s príjmom za mesiace január až október 2020

v sume 12.377,88 EUR, čo vyplýva z jej mzdového listu vystaveného jej zamestnávateľom. Od 1. 10. 2020 navrhovateľka bola práceneschopná z dôvodu rizikového tehotenstva.

15. Príjem navrhovateľky za obdobie v roku 2022 predstavoval iba rodičovský príspevok; celkom za uvedené obdobie v sume 2.737,50 EUR. Konkrétne za rozhodné obdobie výška rodičovského príspevku za 08/2022 činila 232,50, 09/2022 - 225 EUR, 10/2022 – 232,50 EUR, 11/2022 – 225 EUR a 12/2022 sumu 232,50 EUR. Jej čistá priemerná mesačná mzda za obdobie roku 2022 bola 74,32 EUR; čistý priemerný mesačný príjem za obdobie roku 2022 činil 345,60. Uvedené vyplýva z potvrdenia o príjme zamestnávateľa Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice.

16. V prejednávanej veci, vzhľadom na predmet konania, súd zisťuje konkrétne náklady a potreby navrhovateľky.

17. Z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva príjem navrhovateľky, ktorý dosahovala pred tehotenstvom a ktorý dosahovala po pôrode. Tento príjem sa znížil o 892 EUR (1.237,78 EUR = príjem pred tehotenstvom mínus 345,60 EUR = príjem po pôrode za rozhodné obdobie).

18. Navrhovateľka vyšpecifikovala výšku svojich nutných výdajov za rozhodné obdobie (5.8.2022 do 5.1.2023) a súd z týchto výdajov vzal za nutné výdaje celkovo sumu 2.928,70 EUR, t. j. každý mesiac jej nutné výdaje predstavovali sumu 585,74 EUR (platba hypotéky v sume 273,84 EUR, inkaso 172,45 EUR ; v 12/2023 – 183,45 EUR, TV, internet – 33,13 EUR, mobil – 16 EUR, životné a úrazové poistenie – 176,50 EUR (08/2022, 11/2022), hypopoistenie – 76,60 EUR (09/2022). V týchto výdajoch nie je zahrnutá strava, oblečenie, nákup drogistického tovaru, liekov a pod.. Navrhovateľka je vlastníčkou dvojizbového bytu v B., K. M. D. X, v súvislosti s ktorou kúpou platí aj mesačne hypotekárny úver v sume 273,84 EUR. Navrhovateľka vyčíslila aj výdaje na maloleté deti, ktoré však vzhľadom na predmet konania nebolo potrebné zahŕňať do nutných výdajov navrhovateľky, aj keď nepochybne navrhovateľka, ako matka dvoch maloletých detí, tieto výdaje s nimi určite mala, avšak uvedené sa rieši v konaní starostlivosti súdu o maloletých.

19. Navrhovateľka hodnoverne preukázala aj ňou tvrdenú skutočnosť, že rodičia jej postupne za obdobie od 1. 9. 2022 do 5. 1. 2023 poskytli spolu sumu 1.840 EUR. Uvedené vyplýva jednak z ich čestného prehlásenia, ako aj z výpisov z účtu navrhovateľky, z ktorých nepochybne má súd za preukázané, že matka navrhovateľky N. C. poskytla navrhovateľke na jej účet celkovo sumu 1.840 EUR.

20. Súd zistil, že osoba povinná je zamestnaná v spoločnosti Tatravagónka a.s., Štefánikova 53, Poprad ako projektový manažér od 1. 7. 2014 až doposiaľ s príjmom za rozhodné obdobie, t. j. za mesiac 08/2022 vo výške 1.212,95 EUR netto, september 2022 vo výške 1.725,77 EUR netto, október 2022 vo výške 1.319,70 EUR netto, november 2022 vo výške 1.973,50 EUR netto, december 2022 vo výške 1.725,61 EUR.

21. Povinný vyčíslil svoje nutné výdaje celkovo na sumu 839 EUR pozostávajúcich z platby hypotéky v sume 164,07 EUR, inkaso 120 EUR, platba plynu a elektriny vo výške 55 EUR mesačne, výška stravného 250 EUR, platba TV, internetu a mobilu vo výške 68,64 EUR, platba životného poistenia 34,58 EUR, úrazové poistenie 25,89 EUR štvrťročne, hygienické pomôcky a ošatenie 100 EUR, platba PZP 135 EUR ročne. K týmto výdajom si pripočítal aj výdaje na maloletú dcéru vo výške 316 EUR pozostávajúcich z výdavku na materskú škôlku vo výške 46 EUR, strava vo výške 150 EUR, nákup oblečenia 70 EUR, vitamíny a lieky 50 EUR, platba tenisového krúžku 50 EUR. K týmto výdajom dodal, že matka maloletej dcéry sa nepodieľa na platbe za materskú škôlku, stravu a ani za tenisový krúžok. Dôvodil, že v jeho možnostiach a schopnostiach je prispievať požadovaným titulom navrhovateľke sumou 70 EUR a dodal, že túto sumu od augusta 2022 do januára 2023 aj navrhovateľke vyplatil, poukazujúc na výpis z jeho účtu, z ktorého súd zistil, že dňa 10. 8. 2022 v prospech účtu navrhovateľky bola poukázaná suma 200 EUR, dňa 19. 8. 2022 suma 50 EUR, dňa 14. 10. 2022 suma 150 EUR. Tiež poukázal aj sumu 100 EUR dňa 25. 1. 2023, avšak túto sumu nie je možné brať do úvahy, pretože sa netýka rozhodného obdobia.

22. Je pravdou, že povinný vyčíslil svoje nutné výdaje, avšak tieto vyčíslil nie za rozhodné obdobie a preto súd vychádzal z výdajov povinného, ktoré vyšli najavo v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 12P/24/2023 a ktoré sú použiteľné aj pre toto konanie. Vychádzajúc z výdajov,

ktoré povinný prezentoval v konaní 12P/24/2023, ktoré pozostávajú z výdavkov na hypotéku vo výške 164 EUR, platba inkasa 120 EUR, platba plynu, elektriny 55 EUR, strava 250 EUR, TV a internet 30 EUR, hygiena 50 EUR, telefón 30 EUR, platba životného poistenia 40 EUR, nákup ošatenia, hygienických pomôcok 100 EUR a z výdavkov na maloletú dcéru spolu vo výške 315 EUR, tak výška jeho mesačných výdajov činí sumu 1.154 EUR. K uvedenému je však potrebné uviesť, a to k výdajom ohľadom platby hypotéky, že na tomto nutnom výdaji by sa mala podieľať aj jeho (ex)manželka, pretože hypotekárny úver bol nimi vzatý spoločne na kúpu spoločného bytu patriaceho do BSM. Čo sa týka výdajov na maloletú dcéru, ku ktorým bolo osobou povinnou poznamenané, že aj keď ju má v striedavej starostlivosti, výlučne sa on podieľa na všetkých jej výdavkoch, ktoré vyčíslil na sumu 400 – 500 EUR s dodaním, že jej matka sa na týchto výdavkoch nepodieľa, uvedené nemôže byť na ujmu navrhovateľke. Na jednej strane povinný prezentuje, aké má vysoké výdaje, pričom do týchto výdajov si zarátava aj sumy, ktoré nie sú nutným výdajom, a to najmä v súvislosti s platbou PZP - 135 EUR ročne, pričom povinný nevládni motorové vozidlo, užíva motorové vozidlo vo vlastníctve svojho otca a tvrdí, že medzi ním a jeho otcom bola dohoda, že toto motorové vozidlo má právo užívať a bude si platiť v súvislosti s užívaním ročnú poisťku a diaľničnú známku. Uvedený náklad nie je možné považovať za náklad nutný. Nutným výdajom povinného bola v rozhodnom období suma 200 EUR mesačne titulom výživného na maloletého H. F.. V konaní 12P/24/2023 tiež vyšlo najavo, že platby, ktoré učinil alebo zrealizoval povinný v prospech účtu navrhovateľky, a o ktorých tvrdil v tomto spore, že malo ísť o príspevok na výživné navrhovateľky v sume 500 EUR, práve táto suma bola zohľadnená v konaní 12P/24/2023 titulom výživného voči maloletému H. a táto suma bola odrátaná od výšky dlžného výživného. Obrana osoby povinnej vo vzťahu k poukázaniu tejto sumy titulom výživného navrhovateľke je tak nedôvodná, resp. neúčinná.

23. Súd tak pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov osoby povinnej vychádzal iba z tých výdajov, ktoré sú nevyhnutné a v prípade nutných výdajov, na ktorých je povinnosťou podieľať sa aj matkou maloletej dcéry, vychádzal z 50 % nákladov na nich pre osobu povinnú.

23. Tak ako bolo vyššie uvedené, účelom príspevku na výživu nevydatej matky je vyrovnanie s pôvodnou životnou úrovňou samotnej matky pred tehotenstvom a po pôrode, a keďže sa navrhovateľke príjem v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom znížil, súd prihladajúc na odôvodnené potreby a pomery navrhovateľky ako nevydatej matky, skúmajúc schopnosti, možnosti a majetkové pomery osoby povinnej pri určení výšky tohto príspevku a to v rozsahu jeho spôsobilosti vyrovnať túto zníženú životnú úroveň nevydatej matky, dospel k záveru, že povinný bude schopný súdom uvedenú sumu navrhovateľke zaplatiť. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

24. Na strane povinnej osoby došlo k vzniku dlžného príspevku v celkovej výške 550 EUR a súd osobu povinnú s prihliadnutím na majetkové a zárobkové pomery zaviazal k povinnosti zaplatiť dlžný príspevok navrhovateľke do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

25. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. f) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 31.3.2024, od poplatku sú oslobodení: nevydatá matka v konaní o príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

26. Podľa ust. § 2 ods. 2 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 31.3.2024, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

27. Súdny poplatok vo výške 33 EUR určený podľa položky 1a zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení (z ceny 6%, najmenej 16,50 EUR, t.j. 6 % zo sumy 550 EUR), je povinná zaplatiť osoba povinná na účet Mestského súdu Košice v súlade s § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb.

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Súd považuje za potrebu zaujať stanovisko k emailovému podaniu osoby povinnej doručeného dňa 15.2.2024 (čl. 166) na mailovú adresu asistentky senátu 36Pc s jeho predmetom „Žiadosť o odročenie

pojednávania“, ktorým osoba povinná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní s dodaním, že jeho právna zástupkyňa s podozrením na otravu jedlom bola nútená v nočných hodinách vyhľadať lekársku pomoc s tým, že lekárska správa bude súdu doručená.

30. Podľa ust. § 183 CSP, pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

31. Dôvodnosť žiadosti o odročenie pojednávania posudzuje súd predovšetkým z hľadiska preukázania skutočnosti, z ktorej strana sporu vyvodzuje existenciu dôležitého dôvodu v zmysle § 183 ods. 1 CSP. Dôležitý dôvod v zmysle § 183 ods. 1 CSP môže byť vyvodzovaný len zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcemu súdnemu konaniu a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna (svojou povahou znemožňujúca každej strane sporu civilného súdneho konania za rovnakých okolností účasť na súdnom pojednávaní), súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca strane sporu prijať opatrenie prekonávajúce príčinu neúčasti na pojednávaní) a náhla (vzhľadom na časové súvislosti nedovoľujúca strane sporu uskutočniť kroky vedúce k jeho účasti na pojednávaní); obdobne rozhodol napr. Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 181/2008.

32. Právo na súdnu ochranu a prejednanie veci v primeranej lehote vyjadrené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru rovnako a bez výhrad platí pre všetky strany sporu. Žiadna zo strán sporu vystupujúca na konkrétnej procesnej strane preto nemôže byť nedôvodne zaťažovaná neprítomnosťou druhej procesnej strany. V prípade neodôvodnenej (nepreukázanej) neúčasti na pojednávaní je povinnosťou súdu vo veci konať aj bez účasti niektorej strany sporu. Právo strany sporu, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že súd nemôže konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti strany sporu, ale tak, že súd je povinný umožniť strane sporu uplatnenie tohto práva.

33. Z obsahu emailového podania vyplýva, že osoba povinná mala úmysel ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu neočakávaných zdravotných problémov jeho právnej zástupkyne.

34. V prvom rade je potrebné uviesť, že zo spisu nevyplýva, aby osoba povinná bola v konaní právne zastúpená. Plnomocenstvo nebolo doposiaľ súdu doručené. V druhom rade, vychádzajúc z obsahu emailového podania, nie je možné vyvodiť, aby osoba povinná navrhla pojednávanie odročiť. Osoba povinná iba ospravedlnil svoju neúčast', vysvetlil dôvod svojej neúčasti, a to bez toho, aby zároveň požiadal o odročenie pojednávania. Tento procesný úkon nemožno považovať za žiadosť o odročenie súdneho pojednávania v zmysle ust. § 183 CSP.

35. Súd preto v konaní postupoval v súlade s čl. 12 základných princípov CMP a pojednával v neprítomnosti osoby povinnej.

36. Súd je toho názoru, že jeho postup je súladný so zákonom a nie je ho možné považovať za porušenie práva osoby povinnej na spravodlivý súdny proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Mestský súd Košice v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods.2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.